

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

راشا تودی

برگردان از: رضا نفاعی
۰۲ جنوری ۲۰۲۲

جای پای روسیه در هند گام به گام محکمتر می شود



هفته گذشته روسیه از توافقنامه همکاری بیشتر خود با هند در زمینه تأمین انرژی خبر داد. این توافق برای ستراتیژی ایالات متحده در برابر «توسعه طلبی» بیجینگ و مسکو در خاورمیانه و فراتر از آن چالنجی است مهم. در این مهمترین قرارداد نفت و گاز بین مسکو و دهلی نو پیش بینی شده است که روسیه تا پایان سال ۲۰۲۲ تقریباً ۱۵ میلیون بشکه نفت خام از طریق شرکت نفت دولتی «روس نفت» به «ایندین اویل» تحویل خواهد داد. «ایگور سچین» رئیس «روس نفت»، با توجه به تأثیرات ژئوپلیتیکی عظیم معاملات نفتی بزرگ گفت: «امضای یک قرارداد جدید برای تأمین نفت مؤید ماهیت ستراتیژیک مشارکت بلندمدت بین «روس نفت» و «ایندین اویل» است. این قرارداد از اهمیت مهمی برخوردار است زیرا این تنها یکی از ۲۸ قرارداد سرمایه گذاری بین روسیه و هند است که در سفر اخیر ولادیمیر پوتین به هند به امضای رئیس جمهور روسیه و «نارندرا مودی»، نخست وزیر هند رسید. این قراردادها طیف گسترده ای از موضوعات را در بر می گیرند که نه تنها نفت، گاز و پتروشیمی، فولاد و کشتی سازی، بلکه امور نظامی را نیز شامل می شوند.

راه یافتن عناصر نظامی به پروژه های نفت و گاز مورد توافق روسیه و هند موضوعی است که از دیدگاه ایالات متحده به اندازه کافی جدی است. نفت روسیه با کشتی های نفتکش از بندر نووروسیسک در بحیره سیاه به هند حمل می شود.

در صورت لزوم، تسهیلات برای گسترش امکانات تخلیه بیشتر در هند ساخته خواهد شد. پوتین تأکید کرد: هر دو طرف تعهد خود را برای افزایش تولید نفت خام روسیه طبق توافقنامه های قیمت گذاری ترجیحی بلندمدت و افزایش واردات (گاز طبیعی مایع) به هند با استفاده از مسیر بحیره شمال برای تأمین انرژی، تکرار کردند. مودی به بیانیه رئیس جمهور روسیه افزود و تصریح کرد: هدف ما ارتقاء سطح مبادلات بازرگانی تا ۳۰ میلیارد دلار و ۵۰ میلیارد دلار سرمایه گذاری تا سال ۲۰۲۵ است.

آنچه امریکا را بیشتر نگران می سازد این واقعیت است که بنا بر اظهارات «واردهان شرینگلا» وزیر خارجه هند، قراردادی که در سال ۲۰۱۸ برای فروش دستگاه ضد هوایی «اس ۴۰۰» منعقد گشت اینک در حال اجراست. این معاملات برای ایالات متحده، نامناسب است، زیرا روسیه می تواند از آنها به عنوان اهرمی برای امکانات نظامی در هند استفاده کند. اما با پیشرفت دیدارهای پوتین و مودی، اوضاع برای کاخ سفید بدتر شد. در بیانیه مشترک روسیه و هند آمده است: «ما قصد خود را برای تشدید همکاری های دفاعی، از جمله در توسعه و تولید مشترک تجهیزات نظامی تأیید کرده ایم» بر اساس دیگر اظهارات رسمی، هند حداقل ۶۰۰ هزار تفنگ تهاجمی کلاشنیکف تولید خواهد کرد. نگران کننده تر برای امریکا این واقعیت است که به گفته «هارش واردهان شرینگلا»، وزیر امور خارجه هند، قرارداد سال ۲۰۱۸ برای تأمین دستگاه های راکتی ضد هوایی اس-۴۰۰ اکنون در حال اجرا است. دامنه و مقیاس این معامله بین دو کشور به همان اندازه که غیرمنتظره است، نگران کننده نیز هست و با تصورات ایالات متحده مبنی بر این که ستراتیژی آن کشور علیه چین و روسیه در خاورمیانه بسیار خوب عمل کرده است، مغایرت دارد.

همانطور که من در کتاب جدیدم در مورد بازارهای جهانی نفت عمیقاً تحلیل کرده ام، مبارزه ایالات متحده علیه گسترش نفوذ چین در خاورمیانه اساساً مبتنی است بر توافقنامه های «عادی سازی روابط» با امارات متحده عربی، بحرین و اسرائیل و بر نقش هند به عنوان یک خریدار مهم نفت و گاز در جهان که وزنه ای متعادل کننده است در برابر حضور چین در آسیا.

با انتشار گزارش آژانس بین المللی انرژی (IEA) در سه ماهه اول سال ۲۰۲۱، ایده ایالات متحده مبنی بر این که هند می تواند به عنوان ستون جدیدی برای تقاضای نفت در آسیا عمل کند، تقویت شد. این نشان می دهد که هند با ۲۵ درصد رشد در زمینه تقاضای دریافت انرژی در دو دهه آینده بیشترین سهم را خواهد داشت، زیرا تا سال ۲۰۳۰ جایگزین اتحادیه اروپا به عنوان سومین مصرف کننده انرژی در جهان خواهد شد. این گزارش همچنین حاکی از آن است که اگر تولید ناخالص داخلی این کشور تا سال ۲۰۴۰ بر اساس سناریوی سیاسی فعلی به ۸.۶ تریلیون دلار افزایش یابد، احتمالاً مصرف انرژی هند تقریباً دو برابر خواهد شد. بر اساس گزارش آژانس بین المللی انرژی، نرخ رشد تولید ناخالص داخلی این کشور با نرخ رشد تولید ناخالص داخلی همراه است که تا سال ۲۰۴۰ معادل یک جاپان دیگر به اقتصاد جهان عرضه می کند. این آژانس افزود که نیازهای رو به رشد کشور به انرژی منجر به اتکای بیشتر به واردات سوخت فسیلی خواهد شد زیرا تولید نفت و گاز داخلی سال ها راکد بوده است.

خصوصیات های نظامی بین چین و هند در ۱۵ جون ۲۰۲۰، کاخ سفید را به این باور رساند که موضع تهاجمی تر هند در قبال همسایه اش چین می تواند به نفع ایالات متحده باشد. نه تنها به عنوان بخشی از ستراتیژی خاورمیانه آن دو، بلکه در تلاش آنها برای مهار اقدامات تهاجمی فزاینده چین در منطقه آسیا و اقیانوسیه. به ویژه، درگیری نظامی بین چین و هند در جون ۲۰۲۰ در منطقه بحث برانگیز دره گالوان در هیمالیا نشان دهنده تغییراتی بسیار بیشتر در روابط اساسی بین دو کشور است تا آن تعداد تلفات انسانی نسبتاً کم. با این کار، هند با سیاست جدید چین برای گسترش اتحادهای اقتصادی و نظامی خود از آسیا تا خاورمیانه تا جنوب اروپا، موسوم به «یک کمربند، یک جاده» که تحقق آن چندین نسل را در

بر می گیرد ، با ستراتیژی جدید «پس راندن» مخالفت کرد. تا آن زمان که چین سرعت سیاست های خود را به شدت افزایش داد – تقریباً در همان زمان که ایالات متحده با خروج از توافق هسته نی با ایران و نیز بسیاری از مناطق سوریه، بی علاقه خود را به ادامه فعالیت های خود در مقیاس بزرگ در خاورمیانه نشان داد – هند یک سیاست را دنبال می کرد که عبارت بود از مهار چین . با اعلام «قرار داد عادی شدن روابط» با میانجیگری ایالات متحده آمریکا بین اسرائیل و امارات متحده عربی در اگست ۲۰۲۰، به نظر می رسید یک کریدور همکاری جدید با شرکت ایالات متحده آمریکا (و اسرائیل) از طریق امارات (و کویت، بحرین و تا حدی عربستان سعودی) پدیدار شود و تا هند توسعه یابد.

از آنجائی که بخش عمده توسعه شتابان فعلی چین در خاورمیانه در درجه اول در بخش انرژی است، به نظر می رسد نقطه شروع ساخت کریدور ایالات متحده آمریکا، اسرائیل، امارات متحده عربی و هند نیز بخش انرژی باشد. این تصور کاملاً منطقی به نظر می رسد ، زیرا در صنعت نفت است که به طور خاص مقادیر زیادی پول، کشتی، تجهیزات، فناوری و پرسنل جابهجا می شود. اغلب به صورت پنهانی از طریق حساب های بانکی محرمانه، پرسنل اطلاعاتی و نظامی که می توانند وانمود کنند تکنسین های عالی رتبه نفت یا نگهبانان امنیتی هستند و کشتی هایی که از طریق دستکاری AIS (سیستم شناسایی خود کار) قابل مشاهده نیستند. در سایر صنایع، فعالیت هایی که کشورها می خواهند مخفیانه انجام دهند، امکان پذیر نیست. پوتین نیز این را – بهتر از هر کس دیگری – می داند و بعید است که ۲۸ قرارداد منعقد شده با هند پایان برنامه های او برای این کشور جنوب آسیا باشد.